

Драга децо,

Поштовани наставници,

Уважена председнице владе,

Поздрављам Негово преосвештенство владика Илариона,

Поштована госпођо Пауновић,

Први потпредседнице владе,

Драге колегинице и колеге,

Ваше екселенције,

Представници верских заједница,

Са нама су данас и колеге из владе Републике Црне Горе –
поздрављам потпредседника Јоковића и драгог колегу Војиновића,

Драги гости,

ДОБРОДОШЛИ НА СВЕТОСАВСКУ АКАДЕМИЈУ!

Задужбина Светог Саве, вековима жива и надахњујућа, вечна је духовна постојбина српског народа, што сваке године изнова, прослава Савиндана, непорециво потврђује.

Биографи Светог Саве сложено сведоче да је млади принц Растко Немањић рано разумео кратковечност и варљивост овоземаљске славе, те је непоколебљиво презрео охолост и пролазност власти и дворске раскоши, окренувши се заувек хришћанској бризи за душу и непролазним духовним вредностима. Опредељење и подвиг принца Растка постали су источник који је изнедрио потоњег Светог Саву, чија задужбина представља **вековни неразорив духовни темељ српског народа**, пресудну и најчвршћу карику у српској духовној историји.

У историји српског народа, Свети Сава је први старешина самосталне српске цркве, први просветитељ, први законодавац, градитељ цркава и манастира, покретач уметничког и просветног стваралаштва у њима, први књижевник и биограф. Управо то Савино величанствено дело било је темељ са кога се винула раскошна поетска легенда о Светитељу Сави, надахнута љубављу и поштовањем његовог народа. У својим причама, песмама легендама и другим умотворинама, српски народ је стварао **с в о г а** Светога

Саву, праведника који поступа и пресуђује по народном моралном кодексу, учитеља који је свој народ научио свему што га је требало научити.

Српски народ је вековима, као и данас, ревносно узвраћао и узвраћа вредним даровима своје светитељу и просветитељу – својом просветом, вером, уметношћу, науком и културом и тако вековима плете венац славе Светом Сави.

Ипак, ни ми данас немамо утисак да је тај венац коначно и довршен, јер личност и дело Светог Саве стоје као стално надахнуће, подстицај и изазов за виша духовна прегнућа, што најбоље доказује трајање светосавског наслеђа подареног српском народу.

Школска слава је прилика да се подсетимо песме „Свети Сава“, Јована Јовановића Змаја, у којој српски песник посебно издиже и прославља просветитељски рад нашег архиепископа:

Ал та вера не сме да буде без вида,
Зато Свети Сава још и школе зида.
/.../
Што нам даје души, уму, срцу, здравље:
То је српска школа, то је православље.

Гласовита поента Змајеве песме језгровито наглашава да је Свети Сава вековима неугасиви луч и поуздан путовођа своје народу, а посебно српској школи.

Прослава школске славе Савиндана, прилика је да позовемо све ученике и наставнике у Републици Србији, као и припаднике нашег народа у иностранству, да увек имају на уму осведочене вредности сазнавања и стварања, као и потребу да у име добробити појединца и целог друштва, свако од нас пружи свој лични пуни допринос. Тиме се на најбољи начин стиче и чува свест сваког појединца о сопственом националном идентитету и на тај начин школа и школовање постају најчвршћа упоришта светосавља у нашем народу.

Приврженост светосављу у нашем времену подразумева да темеље будућности наше државе и грађанки и грађана, припадника свих националних мањина, поставимо тако да је образовање државни приоритет и доступно свима, да сваком појединцу пружи могућност да учи током целог живота и добије прилику за свој стални професионални развој.

Најважнији храм, који је најтеже подићи и који се увек мора изнова градити – јесте **ЧОВЕК**. Најтежи задатак пред којим се затекао Свети Сава, управо су били одговори на питања како пронаћи праве путеве да се

оплемени, одухови, изгради и васпита наш човек. Вековима и данас, у нашем народу је доста оних који здружено, читавим бићем граде и подижу тај најважнији светосавски храм, међу којима свакако јесу васпитачи и наставници у систему образовања и васпитања Републике Србије.

Искушења њиховог позива разноврсна су, често и она која није увек могуће предвидети, а захваљујући, пре свега, труду и умећима васпитача и наставника, деци, ученицима и студентима у нашој држави било је једнако доступно и квалитетно право на образовање. За такво прегалаштво у раду, васпитачи, наставници и професори завређују велико поштовање и захвалност свих нас. Држава ће са своје стране настојати да свим васпитачима, наставницима и професорима буду омогућени још бољи и подстицајнији услови за њихов рад у предшколским установама, школама и факултетима.

Чврсто верујемо, а то ће вечерас потврдити и учесници програма „Ризница Србије”, да ће васпитачи, наставници и професори на свим нивоима система образовања и васпитања, имати и убудуће надахнућа и снаге да остану на светосавском путу и одоле свим искушењима свог одговорног позива.

Очекујемо да у младим нараштајима утемеље и успешно развијају кључне људске и цивилизацијске вредности и драгоцену свест о свом националном и културном идентитету уз поштовање и чување културне различитости захваљујући чињеници да смо вишенационална средина. Тиме ће васпитачи и наставници најдубље потврдити своју племениту просветитељску мисију, њену заснованост на духовној задужбини Светог Саве, првог и вечног просветитеља српског народа.

Данас ћете гледати мало другачији програм него претходних година. Циљ нам је да кроз сваки сегмент прикажемо шта је наш образовни систем изнедрио – талентовану децу и посвећене наставнике.

Уживајте у програму и

Срећна школска слава – Свети Сава!